

Η Ευρωπαϊκή Ένωση επισημαίνει τη σύγχυση..

Θέμα μη ορθής χρήσης της ελληνικής σημαίας στην Κύπρο και κατεπέκταση της ανάγκης αναβάθμισης της Κυπριακής, έθεσε κατά την πρόσφατη συνάντησή του στην Κύπρο με τον Πρόεδρο του ΔΗΣΥ κ. Νίκο Αναστασιάδη, ο Λουξεμβουργιανός Εισηγητής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την ένταξη της Κύπρου κ. Ζιακ Πόος. Οι σχετικές υποδείξεις επί του προκειμένου επιβεβαιώθηκαν από τον ίδιο, μετά τη συνάντηση που είχε την ίδια μέρα το απόγευμα με τα μέλη της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων.

Μάλιστα, απαντώντας σε σχετικές ερωτήσεις δημοσιογράφων, δεν άφησε ο κ. Πόος περιθώρια για παρερμηνείες, παρατηρώντας ότι «η Κύπρος θα ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως ανεξάρτητο κράτος. Δεν είναι ούτε αποικία της Ελλάδας, ούτε παράρτημά της ούτε πρόκειται να ενωθεί μαζί της. Στόχος είναι η ενοποίηση με την Ε.Ε και όχι με την Ελλάδα. Το ξεκαθάρισα αυτό στους συνομιλητές μου και νομίζω ότι έγινε κατανοητό απ' όλους. Τα κόμματα δεν έχουν διαφορές μεταξύ τους σ' αυτό το θέμα..»

Η γλώσσα που χρησιμοποίησε ο κ. Πόος, δεν είναι αυτή που θα χαρακτήριζε κανείς «διπλωματική», για ένα έμπειρο πολιτικό όπως αυτόν.. Ως εκ τούτου η λογική υποβάλλει ότι μάλλον δεν εξέφραζε δικές του προσωπικές απόψεις αλλά ενήργησε ο κ. Πόος εκ μέρους ή καθυπόδειξη της Ε.Ε, θέτοντας αποκάλυπτα πλέον ότι ο παραγκωνισμός της Κυπριακής σημαίας και η σε μεγάλο βαθμό υποκατάστασή της από την Ελληνική, δε θα πρέπει να συνεχίσει.

Είναι επίσης πολύ πιθανόν ότι η δήλωσή του ότι «δεν πρόκειται να ενωθεί η Κύπρος με την Ελλάδα αλλά με την Ε.Ε.», να έχει αμφίδρομο προορισμό. Από την μια να υποδείξει την αντιφατικότητα χειρισμού του όλου θέματος από πλευράς Κυπριακής Δημοκρατίας και από την άλλη να δώσει κάποια απάντηση σ' αυτό που διαρκώς «πιπιλίζει» ο κ. Ντενκτάς. Ότι δήθεν με την ένταξη της η Κύπρος επιδιώκει ουσιαστικά την ένωση με την Ελλάδα. Κάτι που ο κ. Ντενκτάς δεν διστάζει να επαναλαμβάνει και προς τα μέσα – με κάποια επιτυχία ανάμεσα στους Τουρκοκύπριους εθνικιστές - και προς τα έξω, αφού τα ερείσματα που του προσφέρονται από Ε/κής πλευράς, με πρώτο την αναπέταση της ελληνικής σημαίας, δεν είναι λίγα..

Ο κ. Ζιακ Πόος έχει κάμει δηλώσεις και έχει συντάξει εκθέσεις που σαφώς ανταποκρίνονται στις ευρύτερες Κυπριακές θέσεις. Εξού και έχει προκαλέσει τη μήνιν της Τουρκίας και του κ. Ντενκτάς. Όσο για την Ελληνοκυπριακή πλευρά, θα ήταν μια ευκαιρία σοβαρού προβληματισμού για μια, όχι σωστή για ανεξάρτητο κράτος πρακτική, που για πολλά χρόνια αφήνεται κατοικονομίας να συνεχίζει.

Ο συναισθηματισμός που σε μεγάλο βαθμό διέπει σ' αυτό το θέμα τις ενέργειες του μέσου πολίτη αλλά και η ατολμία και έλλειψη της απαραίτητης θέλησης από μέρους της πολιτικής ηγεσίας, κατάφεραν, τη στιγμή που η

Κύπρος βρίσκεται προ των πυλών της Ε.Ε, να μη της επιτρέπουν να συμπεριφερθεί ως ένα σωστό, σοβαρό, ανεξάρτητο και κυρίαρχο κράτος. Και λογικά η Ευρώπη δεν μπορεί να δέχεται ασμένως τα όποιες μορφής ελλείμματα, που σε προοπτική θα έτειναν να διαβρώσουν τη σοβαρότητα της Ε.Ε. Γιατί ασφαλώς, η αναπέταση της σημαίας κάποιου άλλου κράτους – περί αυτού πρόκειται – δεν μπορεί παρά να υποδηλοί έλλειμμα κυριαρχίας.

Όλα τα αναγνωρισμένα κράτη της υφηλίου έχουν τα δικά τους κρατικά σύμβολα και ασφαλώς και τη δική τους σημαία και κανένα δεν «δανείζεται» τη σημαία κάποιου άλλου κράτους.

Για άλλη μια φορά θεωρούμε σκόπιμο να υποδείξουμε ότι τα έθνη δεν έχουν σημαίες. Σημαίες έχουν μόνο τα κράτη. Η ίδια η Ελλάδα δεν είχε σημαία πριν την επανάσταση του 1821 και πριν κάμει κράτος, αλλά υπήρχαν απλώς τα φλάμπουρα των διάφορων οπλαρχηγών. Τη δική της σημαία απέκτησε η Ελλάδα αφού προηγουμένως απέκτησε κράτος και συγκεκριμένα στη Συνέλευση της Επιδαύρου το 1827. Εύλογα θα μπορούσε να διερωτηθεί κανείς ποια είναι η σημαία του αραβικού έθνους; Δεν υπάρχει γιατί τα έθνη, επαναλαμβάνεται, δεν έχουν σημαίες. Αντίθετα υπάρχουν τόσες σημαίες όσα είναι και τα αναγνωρισμένα αραβικά κράτη, ξεκινώντας από το Ιράκ και φτάνοντας μέχρι τη Δυτική Σαχάρα.

Μοναδική ίσως περίπτωση αναπέτασης δύο σημαιών, είναι αυτή του «Κράτους» του κ. Ντενκτάς. Ενός μη αναγνωρισμένου κράτους προτεκτοράτου και ουσιαστικά διοικούμενου και κατεχόμενου από την Τουρκία.

Οι Ελληνοκύπριοι άλλα όνειρα είχαμε στη συντριπτική μας πλειοψηφία πριν το '60. Όμως το '60 αυτή η χώρα έγινε ανεξάρτητη και παρά τις μέχρι το '68 παλινδρομήσεις, η Ένωση με την Ελλάδα έχει οριστικά εγκαταλειφθεί. Θα συνεχίσουμε να έχουμε ελληνική κουλτούρα οι Ελληνοκύπριοι, θα μιλούμε Ελληνικά αλλά δεν πρόκειται να είμαστε πολίτες του Ελληνικού, παρά του δικού μας Κυπριακού κράτους.

Δεν είναι νοητό τη στιγμή που καταβάλλονται τόσες προσπάθειες για να ενταχθεί η Κύπρος στην Ε.Ε. και μάλιστα ολόκληρη, να εξακολουθούμε να παραγκωνίζουμε και να απεμπλούμε τα δικά μας κρατικά σύμβολα, δίνοντας μεγαλύτερη σημασία σε άλλου κράτους τα σύμβολα. Θα πρέπει να γίνουν κατανοητά τα αρνητικά και όχι μόνο μηνύματα που δίνονται προς τα έξω αλλά και προς τα μέσα – στους Τουρκοκύπριους – και να δοθεί κάποιο τέλος σ'αυτή την αντινομία που μια μόνο ερμηνεία επιδέχεται, ότι δεν θέλουμε να έχουμε δικό μας κράτος. Όμως όλες μας οι εξαγγελίες ομιλούν περί του αντιθέτου...

Ύστερα από 41 τόσα χρόνια ανεξαρτησίας, θα πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι στα πλαίσια της Ε.Ε. θα βαδίσουμε το δικό μας δρόμο. Δεν πρόκειται να ατονήσουν οι πολιτιστικοί δεσμοί με την Ελλάδα και για τους Τ/κς με την Τουρκία. Δεσμούς έχει και ο Άγγλος με τον Αυστραλό, το Νεοζηλανδό ή τον Αγγλοκαναδό, ο Βέλγος με τον Ολλανδό και το Γάλλο, ο Αυστριακός με το Γερμανό και τον Ελβετογερμανό. Όμως ο καθένας έχει το δικό του

διαφορετικό κράτος, με τα δικά του διαφορετικά σύμβολα, θεσμούς, νομοθεσία...

Αξιοπρόσεκτη είναι ίσως η δήλωση του κ. Πόος ότι «όλα τα κόμματα δεν έχουν διαφορές μεταξύ τους σ' αυτό το θέμα». Αν έτσι έχουν τα πράγματα, τότε σημαίνει ότι γνωρίζει η πολιτική ηγεσία, τι δέον γενέσθαι και θα πρέπει να βρει την τόλμη να το υλοποιήσει.. Δεν μας βρίσκει σύμφωνους η δήλωση του κ. Τάσσου Παπαδόπουλου προς τον κ. Πόος ότι «όταν θα ενταχθούμε στην Ε.Ε. θα δούμε τι θα γίνει». Όπως σ' όλα τα στάδια του Κυπριακού – μαζί και το '60 – είμαστε ανέτοιμοι, το ίδιο υπάρχει κίνδυνος να συμβεί και όταν θα βρεθεί λύση, αν δεν προϋπάρξει η κατάλληλη προετοιμασία και προπαίδια για την Ομοσπονδία και τα συνεπακόλουθά της.

Η αναφορά του κ. Παπαδόπουλου στο ότι το Σύνταγμα δίνει το δικαίωμα οι δύο κοινότητες της Κύπρου [εξαιρουμένων των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου] να υψώνουν την Ελληνική και Τουρκική σημαία, εμβάλλει σε ανησυχία ως προς το πόσο ανεξάρτητη οραματίζεται πολιτικά την Κύπρο ο κ. Παπαδόπουλος και πως φαντάζεται το ρόλο του σωστού Κύπριου Πολίτη. Ταυτόχρονα εμφανίζεται να παραβλέπει τι εξυπακούει από πλευράς κυριαρχίας και κρατικής οντότητας η εμφάνιση της Ελληνικής σημαίας στα Δημαρχεία, στα Σχολεία, στο Στρατό. Ακόμα να μην τον ενοχλεί η αναπέταση της Ελληνικής σημαίας στο Κυβερνητικό – μη κοινοτικό – Γενικό Νοσοκομείο της Λευκωσίας, ακριβώς απέναντι από το κτίριο της Βουλής ή το Αρχηγείο της Αστυνομίας, που έκδηλα έρχεται σε σύγκρουση με το άρθρο 4 του Συντάγματος, για το οποίο κοπτόμεθα και διατεινόμαστε ότι είναι πάντα εν ισχύει και του οποίου Συντάγματος ο κ. Παπαδόπουλος – ορθώς – είναι υπερασπιστής.

Συμπερασματικά παρατηρούμε ότι αν θέλουμε να έχουμε σωστό και όχι κατεπίφασιν κράτος, θα πρέπει να συμπεριφερόμαστε ως να έχουμε κράτος και να δεχόμαστε ανεπιφύλακτα όσα εξυπακούει το ανεξάρτητο κράτος. Θα πρέπει να σταματήσει επιτέλους η σύγχυση ανάμεσα στην πολιτική και την πολιτιστική ταυτότητα του Κυπρίου και να σφυρηλατηθεί η έννοια του Κυπρίου Πολίτη, χωρίς την οποία η βιωσιμότητα του κυπριακού κράτους θα είναι και πάλι αμφίβολη. Θα πρέπει ακόμα να συνειδητοποιηθεί η συμβατότητα ανάμεσα στην έννοια του σωστού Κύπριου Πολίτη και της πολιτισμικής ελληνικής και κατεπέκταση τουρκικής ταυτότητας, όπως ακριβώς συμβαίνει σε αρκετά Ευρωπαϊκά και άλλα πολυπολιτισμικά κράτη.

Είναι η άποψή μας ότι, χωρίς την εμπλοκή των κομμάτων και τη συναίνεση στο επίπεδο του Εθνικού Συμβουλίου, η πορεία προς την κατεύθυνση διάκρισης της πολιτιστικής από την πολιτική ταυτότητα δεν πρόκειται να ξεκινήσει, και θα συνεχίσει να προβάλλεται προς τα έξω η εικόνα ενός κράτους με ελλείμματα κυριαρχίας. Πέραν του ότι δεν θα ήθελε η Ε.Ε. να δεχθεί στους κόλπους της ένα οιονεί κράτος, η μη ανάληψη των αναγκαίων πρωτοβουλιών, θα έχει ως αποτέλεσμα να συνεχίσουμε στην καλλίτερη περίπτωση να γινόμαστε από μέρους των μελλοντικών μας εταίρων δέκτες συγκαταβατικών μειδιαμάτων και αισθημάτων απορίας για το τι πράγματι επιδιώκουμε. Πιστεύουμε ότι οι ηγεσίες των πολιτικών κομμάτων γνωρίζουν ότι ορισμένα πράγματα δεν μπορούν να συνεχίσουν. Θα πρέπει ως εκ τούτου

να βρουν την τόλμη και τη θέληση να πράξουν ότι έπρεπε να είχαν πράξει από καιρού. Η αναβολή δεν βοηθά τις λύσεις, αντίθετα περιπλέκει περισσότερο τα πράγματα και αφήνει να υπονομεύεται η σοβαρότητα και η αξιοπιστία μας, την ίδια στιγμή που οι εναντίον μας απειλές της Τουρκίας κλιμακώνονται.

ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
8.11.2001